

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

VI. De Dolo, & Contumacia, & in Possessionem missione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

tamen, ut ad cōceptum judicarii ordinis propositum festinamus, ex aliis juris libris cognoscendos relinquimus.

DE IN IVS VOCANDO.

TITVLVS V.

Iudex debet habere notarium, vel duos viros idoneos, qui servent alla iudicari, h.d.

Ergo si partes neque pactionibus, neque transactiōnibus, neque compromissis concordes reddi poterunt, ad judicem deveniendum erit. Illud autem in prima propicere judicem oportebit, ne scilicet debita solemnitates in iudicio pratermittantur: adhibebitur quā publicam personam, aut duos viros idoneos, qui universa acta iudicij conferant, ut Innocentiana confititione, in generali Concilio edita, latius continetur.

In iudiciorum est citatio, sine qua omnes alii regulariter sunt nulli, h.d.

Omniū & autem iudiciorum instituendorum principium, & fundamentū sunt citationes, sine quibus omnia, quā adversus absentēs in omni negotio, aut loco aguntur, viribus carent. Nam neque naturalis, neque civilis ratio quenquam indefensum iudicari permittit. Quiquācigitur cum altero iudicio contendere voluerit, ante omnīacūre debet, adversariū ita moneri, ut sele coram iudice exhibere teneatur.

Ex quaue capitulo clausura redditur citatio: & citatus à non suo iudice non tenetur comparere, h.d.

Si tamen interdum pluribus modis, ut quis vocatōni de se facta patēre non compellatur, utpūtā per formā qualitatē, loci conditionē, temporis rationē, & forma citationis. Personā qualitas inefficacē reddit citationem tam jus dicentes, quām etiam in ius vocati. Nam si te in ius vocet, quem tibi iudicem non esse competentem manifestū sit, dubio procul ad comparendum vocatio talis te minime coarctabit.

Qui legitimē citatus mutaverit iudicem, non propterea potest declinare iudicem, cīm sit preventus, h.d.

Si tamen contigit eum, qui legitimē citatus fuerit, alterius postmodum fieri jurisdictionis, quasi praeventus, ius revocandi forum non habebit.

Citatus ad instantiam spoliatorū non tenetur comparere, h.d. Dem iuris est, si iudex quidem tuus sit, ex eo tamen te mande vocari, ut in iudicio cum spoliatore tuo stare compellaris: nec enim antea comparere cogēris, quām ad omniē canonice restitutus fueris. f.

Ex qualitate citationē arētā ad comparendum, h.d.

Locas & quoque, ad quem vocatus fueris, tunc invalidam reddit citationem, cūmār incurrit est, aut ci- tantiū non subest jurisdictioni. Idem etiam dici poterit, si citandus extra iudicis territoriū morā trahere comperatur. Tunc enim jus dicentes impunē non parere. Quemadmodum & si locus citationi designatus perfidens ita aut alias pro citato male tutus, b.

Diebus s̄riatū in honorem Dei etiam ex consensu patriū non p̄mitit procedi. Et angusta temporis ad comparendum dati, vñat citationē, h.d.

Si & si tū jūdex iūsserit ad eū, aut inter angusta nimis tempora, aut quā veneranda sint divini cultus gratia, nullas vires habebit talis iūssio. i. Quamvis enim non protogare, sed expedire decet quæstiones, usque adeo tamen his diebus iudiciorū strepitiū debet conquiescere, ut nisi vel necessitas cogat, vel pietas suadeat, consentientibus etiam partibus, processus habitus non teneat.

a. Ca. quoniam contra ext. de probatio. b gl. pen. c. Ecclesiast. Maria ext. de confit. c gl. 2. can. pen. 3. q. 2. d. Ca. pen. ext. de foro compet. e gl. 2. can. pe. 3. q. 2. f. C. 3. q. 2. g. gl. 2. e. pen. 3. q. 2. h. C. ex parte tua ext. de appellat. i. Ca. 3. ext. de feria.

Feriu indultū hominum causa renunciare potest, h.d. A liud & tamen obtinet, si ob hominum necessitates feriæ induitæ fuerint. Tunc enim acta cuncta tenet, si de partium processione voluntate.

Delegatus debet in citatione inservere tenorem sua commissionis & designare auditorium: Secus est in ordinario, h.d.

Am verò multum interest, delegatusne citet, an ordinarius. Ille enim, cūm alieni utatur jurisdictione, longe remotos, non nisi literis commissionis & sua tenorem continentibus, & intra certa spacia quem vocare poterit. Et cūm proprium non habeat auditorium, certum hujusmodi literis locum, ubi se citatus exhibere valeat, designare illum oportebit: cūm in ordinario nulla subsit hujusmodi necessitas.

Totū quid agendum sit delegato, si iuris dulio ejus expirat in peremptorio, h.d.

Item in delegato queri potest, si peremptoriē & partes citavērī, & earum altera, die data, sele absentiat contumaciter, ad saltem circa ultimam diē i partē sit in negotio procedendum? & utrum, si duxerit expectandum, sit iterum citandus contumax? Et in hac specie multum interest, duret jurisdictionē post peremptorium terminum, an expirat. Primo enim casu, in diem alteram exequitatem suadente iudex expectare poterit, nec propterea peremptorio elapio, pars contumax citanda erit, nisi gratianā eidem fecerit beignitas iudicantis: postero verò, ne frustā judicialis instantia evanescat, si partes, cūm id noverint, sele iudici non praesentaverint, hora, qua congruē procedi possit ad exequendum, propter quod eis legitime terminum peremptorium assignaverit, ad executionem liberē procedere poterit. Discretus tamen iudex in assignatione peremptorii, non debet jurisdictionem suam, nisi necessitas urget, adēd coarctare.

Citatus potest ex legitime impedimento non comparere: quo tamen cōfante debet se iudici praesentare, h.d.

A dñuc, tamen si omnia solēnitatis peracta fuerint, nec vocatus accedit ad judicem, quibusdam casib⁹ excusandus erit: utpūtā si factō adversarii impeditus, aut ad maius tribunal vocatus, vel vinculis, aut infirmitate detentus, aut aliis & similibus causis implicatus non accesserit. Debet tamen cessante impedimento, quanto poterit citius, iudici sui copiam facere. e

DE DOLO ET CONTVMACIA, ET IN POSSESSIONEM MISSIONE.

TITVLVS VI.

Quis dicatur contumax, & quid sit contumacia, & quibus puniatur, h.d.

Ergo juridicē vocatus, & nulla legitima causa impeditus, si se iudicii praesentare neglexerit, adversario accusante, contumacia crimen incurrit. Est enim contumacia, erga iudicem vel prælatum commissa inobedientia. Hac autem variè iuribus coēretur: nunc enim litis datno, nunc multa, nunc expenfatum refectio, f. & rei fequeratōne, vel Ecclesiastica sententia & innovatione ob contumaciam suam conventus afficitur.

Ad eū mittitur in possessionem verū rei contumacis, & post annū efficiut verū possessōr, reservata quæstione super proprietate, h.d.

Liud quoque videtur ordinariū, ut contumace adversario tuo existente, in possessionem carum rerum, de quibus quæstio vertitur, vel h quā alias sunt in patri-

a. L. si. m. fin. ext. de feria. b. C. 2. ext. de dilat. gl. 2. c. pen. 3. q. 2. c. C. consilust nos, ext. de off. deleg. d. C. quoniam. 5. si. au- tem de carnal. ext. ut lite non contest. e. C. cūm dilecti. ext. de do- lo & contum. f. C. cūm dilecti. m. fin. ext. eod. g. C. tua fra- ternitatis. ext. ut lite non contestata. h. C. fin. 5. in alio i. ext. ut lite non contestata.

DD dd 3

monio rei, pro modo debiti, si personalis instituatur aetio, custodix causa inducatis, ut tardio affectus reus veniam aliquando responetur. Quod si a adhuc per annum in sua contumacia perseveraverit, judice decernente verus possessor officieris, super proprietate duntaxat adverfa parti defensione reservata. Sed si missus in possessionem & fructus dilapidet, sequestrandi erunt, & quod distractum est in pristinum statum erit revocandum.

Sed potentiam adversari contumaci non posse actor possit, nem ingredere, vel etiam amittere, nihilominus efficiat verus possessor elapo anno. b.d.

Si tamen propter rei potentiam e lice dolum contingit, ut intra annum rem custodiendam nancisci non possit, vel etiam acquisitum amittas, ne contumax melioris, quam obediens, conditionis existat, de canonica aequitate sancitum est, ut hoc etiam casu verus, elapo anno, possessor actor constitutur.

Si reus contumax dederit cautionem de stando juri, nec multandas est, quod ad versarium non fuerit passus esse in possessione. Et confessionem passus restituendum. b.d.

Hoc tamen a tunc obtinet, cum reus nullam cautinem præstiterit: nam si de stando juri caverit, nec multandas, quod in possessione actorem esse passus non fuerit, & milionem passus illico restituendum erit.

Actor anno lapsu non reputatur possessor, si per eum feterit, quo annis intraverit possidemus. b.d.

Idem & juris est, si annus lapsus esse proponatur, per ceum tamen non feterit, quo minus ante terminum & possessionem receperit, & cautionem dederit.

Excommunicatus a delegato Princeps, etiam delegato mortuo non potest ab Ordinario absolvitur, vel alio, præterquam in mortis articulo, vel de mandato Papa. b.d.

Quare si contigit, si delegatus, qui reum propter con-Quamiam manifestam excommunicationis vinculum innodavit, vel peritorem causa rei servanda in possessionem induxit, rebus eximatur humanis, an eidem juri parere volenti, & idoneam cautionem offerenti. Ordinarius absolutionis beneficium impetrari, & possessionem restituere valeat? Et responsum est, quod cum delegatus, quoad hoc, sit ordinario major, excommunicatus ab eo non potest per alium, præterquam in mortis articulo, si ne mandato summi Pontificis absolutionis gratiam obtineat, vel possessionem recuperare, nisi aliis ei in onore succellerit, & honore.

Passus milionem, si mortuo delegato praesertim infra annum cautionem de parendo juri, etiam post annum recuperabili possessionem, b.d.

Sed & ne missus in possessionem verus efficiatur post annum possessor, milionem passus coram Ordinario, vel, si ejus copiam habere nequiverit, coram publicis & honestis viris, ut quasi prescriptio interrumpat annalem, offerte, ac præstare poterit de parendo juri cautionem, ut sic etiam post annum per Apostolicam sedem possessionem recuperare mereatur.

Contra reum contumacem, sed si de causa liqueat, potest

a Cas. ext. de eo qui mit. in poss. b C. 2. ex. de sequent. poss. c conting. ext. eo. 11. d C. 1. eod. ts. e C. 2. in fin. ext. de eo qui mit. in poss. f C. pastoralis officii. g. præterea ext. de off. ord. g. C. pastoralis officii. h. præterea. ver. ver. unum tamen. ex. de off. ord. h. C. 2. in fin. ext. de eo qui mit. in poss. m. b.

ri sententia etiam in causa profana, lice contestata: contraria rem vero etiam lice non contestata. b. d.

Quod interdum etiam in profanis obtinebit, apud & si contestata lice reus contumax fuerit, & de causali queat, vel actor ipse contumacia crimen incurat: quo casu etiam lice non contestata instantis reo judex & telles recipere, & sententiam ferre debebit.

Si alio non venerit in termino, ad quem reum citari fecerit, debet reo reficere expensas, & carere de in posterum compendi, ad non admittitur ad aliis citationem. b.d.

Idem b quoque actor, si ad terminum, ad quem ad causam citari fecerit, venire contemplari, venientio in expensis propter hoc factis legitimè condemnabitur, & ad aliam citationem minime admittendus erit, nisi de fidiliter in posterum compendi o idoneam cauionem dederit.

Iudex debet esse contentus una pona ex pluribus, que adversum contumacem competunt: & ex crescente contumacia possit cum ad alias procedere. b.d.

Quod autem diximus, juribus variè contumaciam coicerit, non est ita accipendum, quia omnes similes poenias jus dicens infligere contumaci debet, sed quod variarum poeniarum tibi datur optio: unde alterura, que magis timeri debeat, judex a principio contentus erit, & aliam nihilominus processurus, si hoc metusci protinus contumaciam.

DE LIBELLI CONCEPTIONE, ET OBLATIONE.

TITULUS VII.

Actor reo compendiatur debet clarum judicis libellum agere, & quod sit libellus. b.d.

In primis igitur reo in assignato termino compendiatur libellum actor offert e, & illum ita claram & planum, ut ex eius inspectio deliberare reus valeat, utrum cedere velit, an contendere, & querere, si contendatur sit, discipere valeat judex, quemadmodum à se cognoscere sit sententia. Nihil enim aliud est libellus s, quam brevis scriptura, clara, actoris intentionem continens, & contra adversarium necessariò conclusiva.

Libellorum ali sunt accusatoris, ali conventionales. b.d. **P**otius libellorum duæ sunt species: ali enim sunt accusatorii, ali conventionales. Accusatori sunt s, quibus quis aliquos apud judicem alicius crimini reo defecit: de quibus quidem in presenti nobis non est inserviendum, sed infra suo loco & ordine dicuar. Conventionales sunt g, quibus in civilibus disceptationibus uitimus, dum rem nostram, aut quam nobis debet putamus, in judicio petimus.

Quo debet continent libellus: & quid impetrat, vel obsecruat libellus non obligat ad respondendum: & quid judex illam patet laevare. b.d.

Exprimet igitur oblatus libellus, non solum agentis, & conveni entis nomen, sed & jus dicentes, & petrae rei h, & actions qualitatem. Et si personali & experientiæ sit actione, pretendi quoque causa exprimenda erit: aliquis non conveniens respondere tenebitur, & judex libellum non legitimi conventionis formam continentem conceperit ac destruere poterit.

Plures dantur casus, in quibus solennis hæc libelli obligatoria sunt, in quibus solennis libelli obligatoria sunt, & alii plures.

a C. casum qua. & c. leg. ext. eo. **b** C. 1. o. iii. iiii. **c** C. produc. s. offeratur. 3. q. 3. **d** C. 1. in gl. 1. ext. de libel. obl. **e** gl. ext. eod. tit. **f** Can. prescripta fin. s. libel. s. 9. s. **g** d. gl. 1. can. s. 9. ii. ext. **h** C. 2. ex. eo. i. **i** C. 2. ex. eo. i. **k** C. 2. ex. de verb. s. **l** C. 2. ex. de verb. s. **m** C. 2. ex. de verb. s. **n** C. 2. ex. de verb. s. **o** C. 2. ex. de verb. s. **p** C. 2. ex. de verb. s. **q** C. 2. ex. de verb. s. **r** C. 2. ex. de verb. s. **s** C. 2. ex. de verb. s. **t** C. 2. ex. de verb. s. **u** C. 2. ex. de verb. s. **v** C. 2. ex. de verb. s. **w** C. 2. ex. de verb. s. **x** C. 2. ex. de verb. s. **y** C. 2. ex. de verb. s. **z** C. 2. ex. de verb. s.